

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת חקת בלק (בארי"י בלק)
שנת תשפ"ו

גליון
קס"א

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

- לדורון לתפלה ולמלחמה -

מעשה אבות סימן לבנים

מען זעט אין גאנץ ספר בראשית און אין ספר שמות ביז פרשת משפטים, ווי די תורה איז זייער מאריק און דערציילט יעדע איינצלהייט פונעם לעבן פון אברהם, יצחק און יעקב. די סדרות זענען געשריבן זייער ברייט און לאנג מיט יעדן פרט פון זייער לעבן; ווי אזוי זיי זענען געקומען און געגאנגען, געשלאפן, אויפגעשטאנען און געגעסן. ווידער פון פרשת משפטים און ווייטער, שרייבט די תורה אלעס זייער קורץ; געוויסע הלכות לערנט מען אפילו ארויס בלויז פון איין איבריגע אות, פון אה' אדער או'. פארנוואס איז דאס טאקע אזוי? דער תירוץ איז, ווייל "מעשה אבות סימן לבנים" (ענין תנחומא לך לה, סימן ט). די תורה וויל מיר זאלן חזר'ן מיט זיך און מיט די קינדער ווי אזוי די הייליגע אבות האבן זיך געפירט אין יעדן פרט פונעם לעבן, כדי מיר זאלן זען ווי אזוי זיי האבן געלעבט מיטן אייבערשטן און אלעס געבעטן פונעם אייבערשטן. דאס דארף אונז ווייזן ווי אזוי מיר זאלן זיך אויפפירן, און ווי אזוי מיר דארפן אויך ארייננעמען דעם אייבערשטן אין אונזער טאג טעגליכן לעבן.

יעקב אבינו האט זיך אנגעגרייט צו דריי זאכן

מיר זעען אין פרשת וישלח (בראשית לב) אז יעקב אבינו האט זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג צוריק פון חרן גייענדיג קיין ארץ ישראל, און ער האט געשיקט מלאכים צו פרובירן בארואיגן עשו אויף דעם וואס ער האט צוגענומען די ברכות

פון זייער טאטן יצחק. די מלאכים זענען צוריק געקומען מעלדן (שם, פסוק ז): **"באנו אל אחיה אל עשו וגם הלה לקראתה וארבע מאות איש עמו"**; עשו מאכט זיך כאילו ער איז דיין ברודער, אבער באמת האט ער זיך פיינט און ער גרייט זיך צו א מלחמה קעגן דיר, קומענדיג דיר אנטקעגן מיט פיר הונדערט באוואפנטע זעלנער.

זאגט רש"י (שם, פסוק ט, דבור המתחיל והיה המחנה הנשאר לפליטה): **"התקין עצמו לשלושה דברים"**, יעקב אבינו האט זיך אנגעגרייט צו דריי זאכן, **"לדורון, לתפלה, ולמלחמה"**, צו שיקן מתנות פאר עשו, צו מתפלל זיין צום אייבערשטן, און אויך צו א מלחמה.

ווי מיר געפינען אז יעקב האט געשיקט מתנות פאר עשו: ציגן, שעפסן, קעמלען, קיען און אייזלען. אויך געפינען מיר אז יעקב אבינו האט מתפלל געווען צום אייבערשטן (שם, פסוק יב): **"הצילני נא מיד אחי מיד עשו"**, הייליגער באשעפער, ראטעווע מיד פון די האנט פון מיין ברודער וואס פירט זיך אויף מיט רשעות ווי עשו, **"כי ירא אנכי אתו"**, ווייל איך האב זייער מורא פון אים, **"פן יבוא והכני אם על בני"**, טאמער ער וועט הרגענען די מאמעס מיט די קינדער. און אויך האט ער זיך געגרייט צו א מלחמה, ווי מיר געפינען אז ער האט איינגעטיילט זיינע קינדער אין צוויי טיילן און געזאגט (שם, פסוק ט): **"אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה"**, אויב עשו וועט קומען צו איין גרופע און זיי דערשלאגן, וועט כאטש די צווייטע גרופע געראטעוועט ווערן.

אן ארמיי פון קינדער קעגן דעם מחנה
דאס איז א מוראדיגע לימוד פאר מחנכים ווי אזוי צו קומען צו די קינדער. ווען א מחנה קומט אריין אין פתח, קומען אים אנטקעגן א גאנצע ארמיי פון צוואנציג דרייסיג קינדער; ווער רעדט נאך פון א מנהל אדער א מנהלת וואס דארפן זיך צומאל קענען אויסקומען מיט אן ארמיי פון פיר הונדערט קינדער. עס קוקט אויס ווי די קינדער ווילן זיך קריגן מיטן מחנה און זיי ווילן נישט פאלגן, און מחנכים זוכן עצות ווי אזוי צו כאפן די הערצער פון די קינדער.

דערפאר דארף מען קוקן וואס יעקב אבינו האט געטון ווען ער האט זיך געמוטשעט מיט זיינע קעגנער, און דאס ניצן אלס מעשה אבות סימן לבנים עס נאכצומאכן ביי די קינדער.

די ערשטע עצה: דורון

די ערשטע עצה איז 'דורון'. געזונטע קינדער ווילן דאך נישט איינזיצן ביים טיש און לערנען, זיי ווילן ארוםשפרינגען; דערפאר דארף מען זיי אנרייזן אז אויב זיי וועלן זיך אויפפירן שוין, לערנען און דאווענען, וועט מען זיי נעמען אויף אן אויספלוג. מען זאל אראפלייגן דעם אויספלוג מיט אלע פארבן - ווי אזוי מען וועט זיך קענען אראפלייטשן אויף ריזיגע גליטשערס וכדומה - מיט דעם וועט מען אוועקטראגן די קינדערס מחשבות צום אויספלוג, און זיי וועלן באקומען א חשק צו טון וואס מען פארלאנגט פון זיי.

מען דארף אבער געדענקען, אז אן אויספלוג איז נישט געשטעלט געווארן אלס א מיטל צו סטראשען די קינדער

אנגעהויבן קוקן שטערקער אויפן קינד און באמערקט אז זי קלאפט מיט א גלעזער (ברילן) האלטער, דאן האט זי זיך געכאפט אז אפֿשער האט דאס קינד נייע גלעזער און קיינער האט איר נאכנישט אויסגערמט דערויף, און דערפאר קלאפט זי דערמיט אויפן טיש פֿדי מען זאל עס באמערקן.

האט די לערערין זיך אנגערופן צום קינד: **"דו האסט נייע גלעזער?"** דאס קינד איז אויפגעשפרונגען פאר שמחה און געענטפערט הויך: **"יא, יא!"** עס האט אויסגעזען ווי זי שטייט שוין אפֿאר שעה און ווארט אז איינער זאל באמערקן אירע נייע גלעזער, און זי איז נאר געקומען אין שולע צוליב דעם. האט די לערערין איר געזאגט מיט גרויס חכמה: **"וואו, דו זעסט אויס אזוי שייך, אזוי גוט"**, און זי איז צוריק געגאנגען צו די הלכות וואס זי האט געהאלטן אינמיטן פֿארלערנען; און דער גלעזער האלטער איז פֿלוצלינג פֿארשוואונדן געווארן פֿון אירע הענט...

מען זעט פֿון דעם אז עס איז טאקע א מצויאזות אז קינדער זוכן נישט צו מאכן קיין מלחמות אדער סתם צו שטערן די פֿתה, נאר אונטער יעדע זאך ליגט עפעס א מעשה; אדער ווארט דאס קינד מען זאל אים אַנקוקן, אדער שטערט אים עפעס אנדערש, און מען דארף גוט אריינקוקן אין די זאך צו קענען כאפֿן מיט חכמה וואס עס גייט באַמַת פֿאר.

וואס וועט מען געדענקען אין הונדערט יאר ארום?

מיין מאמע זאל זיין געזונט און שטארק האט מיר דערציילט, אז זי האט אַמאַל געזען הענגען אין א שולע א צעטל מיט זייער א גוט ווארט, און זי האט מיר געבעטן איר זאל עס נאכזאגן ביי מייע שיעורים פֿאר מחנכים. עס איז געשטאנען אזוי: **"אין הונדערט יאר ארום וועט קיינער נישט געדענקען ווי אזוי דו ביסט געגאנגען אנגעטון, וואס פֿאר א קאר דו האסט געהאט, אדער וואס פֿאר א הויז דו האסט געהאט; אָבער איין זאך וועט מען געדענקען אויף אייביג: וואס דו האסט צוגעגעבן פֿאר א קינד'ס לעבן!"**

די איינציגסטע זאך וואס בלייבט איבער אויף אייביג, איז אויב א מחנך האט זיך אפֿגעגעבן מיט הארץ און געפֿיל פֿאר די

אנדערער טייל געראטעוועט ווערן. דאס זעלבע דארף מען טון מיט קינדער. אויב מען האט א קינד וואס וויפֿיל מען האט שוין פרובירט אים צו מאכן לערנען אדער דאווענען גייט עס נישט, ער האלט נישט ביים מיט אַרבעטן מיט די גאנצע פֿתה - טאר מען נישט טראכטן: **'אויב דאס קינד האלט סיי ווי נישט ביים לערנען אדער דאווענען, זאל מען אינגאנצן פֿארקוקן פֿונעם קינד'**. נאר מען זאל טראכטן: **'וואס קען איר זאך יא ארויס ראטעווען? וואס קען איר היינט געבן פֿארן קינד וואס ער וועט קענען מיט נעמען און געדענקען זיין גאנץ לעבן? אפֿשער זאל איר אים געבן א גוט ווארט אויף עפעס א גוטע מדה אדער מעלה וואס ער האט? אזוי וועט ער האבן וואס צו געדענקען פֿון זיינע יונגע יארן, און דאס וועט אים באַגלייטן און געבן כחות צו זיין ערליך זיין גאנץ לעבן'**.

דאס איז די ריכטיגע מלחמה וואס מען דארף מאכן; נישט אז מען זאל אריינגיין אין א מלחמה און אין א קריגעריי מיטן קינד, נאר מען זאל פרובירן צו ראטעווען וואס מען קען יא אויפטון ביי אים, אפֿילו מען קען נאכנישט פֿועלן ביים קינד קיין שלימות.

קינדער קומען נישט זיך קריגן מיטן מחנך

איר האב געהערט א שיינע מעשה וואס האט פֿאסירט ביי אונז אין שולע **"בית פיגא"**. א לערערין האט געהאלטן אינמיטן פֿארלערנען שווערע הלכות פֿאר די קינדער, אינמיטן האט איין קינד אנגעהויבן קלאפן און מאכן א גרודער. די לערערין האט געגעבן א פֿליק מיט די פינגער צו ווייזן פֿארן קינד זי זאל אויפהערן קלאפן; דאס קינד האט טאקע אויפֿגעהערט, אָבער קורץ דערויף האט זי ווייטער אנגעהויבן קלאפן.

די לערערין האט גלייך געטראכט צו זיך: **'וואס וויל דא דאס קינד? איר האב איר שוין געוויזן אז זי זאל אויפהערן און זי טוט עס ווייטער, זי וויל מיר פֿשוט שטערן!'** אָבער זי האט זיך גלייך דערמאנט אין די חיזוק וואס מען הערט ביים הייליגן רבי'ן איבער חינוך, און זי האט אנגעהויבן טראכטן: **'וואס קען דאס מייענען? זי מינט דאך זיכער נישט קיין שלעכטס, זי וויל זיך זיכער נישט קריגן מיט מיר'**. זי האט

אז מען וועט זיי באשטראפן און זיי וועלן נישט קענען מיט קומען, נאר עס איז געמאכט אריינצוברענגען א חשק און א ווילן זיך גוט אויפצופירן, פֿדי יעדער זאל טאקע קענען מיט קומען.

מחנכים דארפן באלוינען די קינדער מיט מתנות און געבן פֿריוואט פֿאר יעדן קינד גוטע ווערטער. אויב מען טרעפט אַמאַל א קינד אין א זייט ביי הפסקה, זאל מען צוגיין צום קינד און געבן א גוט ווארט, ווי למשל: **"דו ביסט א וואויל קינד"**, **"דו האסט א גוט הארץ"**, **"דו ביסט א פינקטליכער"**, אדער **"דו ביסט אן איידל קינד"**. עס מוז אָבער זיין אן אַמת דיגע זאך וואס דאס קינד האט באַמַת, נישט קיין פֿאלשע זאכן.

די צווייטע עצה: תפלה

די צווייטע עצה איז תפלה. באַמַת דארף דאס זיין די ערשטע זאך ביי א מחנך; מען דארף בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל ליב האבן אלע קינדער, קיינער זאל נישט שטערן די פֿתה, און מען זאל זיך נישט איינרעדן אז געוויסע קינדער קומען ספֿעציעל זיך צו קריגן מיטן מחנך.

די דריטע עצה: מלחמה

די דריטע עצה איז מלחמה. וואס מיינט מלחמה? געווענליך ווען מען הערט דאס ווארט מלחמה, קומט גלייך ארויף אין מחשבה אז מען מיינט דא אריינצוגיין אין אן ערנסטע קריגעריי. אויב מחנכים וועלן עס חס ושלום ווילן נאכמאכן, וועט עס מייענען אז מען זאל צוגיין צו די קינדער אויף א וועג פֿון: **'דו ווילסט זיך אנהייבן מיט מיר? איר וועל דיר ווייזן אז איר בין שטערקער פֿון דיר! איר וועל דיר ארויסטראגן פֿון פֿתה און דו וועסט נישט קענען צוריק קומען נאר אויב דייענע עלטערן וועלן אריבער קומען'**.

אָבער רש"י זאגט אנדערש. רש"י זאגט (שם, פסוק ט, דבור המתחיל והיה המחנה הנשאר לפליטה): **"למלחמה - והיה המחנה הנשאר לפליטה"**, דאס מיינט: יעקב אבינו'ס מלחמה איז בעיקר צוגעגאנגען מיטן אויסארבעטן א סטראטעגיע ווי אזוי אפצוראטעווען דאס מערסטע וואס איז שייך. ער האט איינגעטיילט זיין משפחה אין צוויי טיילן און געזאגט: אויב עשו וועט חלילה אויס'הרגענען איין טייל, זאל כאטש דער

קינדער. ווען דער מחנה האט געזען א קינד וויינען, האט ער אים אויסגעהערט און פארשטאנען זיין ווייטאג. דער מחנה האט געדענקט אז א קינד איז בלויז א קינד און מיינט נישט קיין שלעכטס. דער מחנה האט געדענקט אז מען דארף גוט טראכטן פאר מען ענטפערט א קינד - וואס צו ענטפערן און ווי אזוי צו ענטפערן. דער מחנה האט נישט גלייך גענומען קיין שריט צו באשטראפן א קינד, נאר קודם עס גוט איבערגעטראכט און געבעטן דעם אייבערשטן צו ניצן די ריכטיגע ווערטער און די ריכטיגע שריט, וואס וועט נאר אויפהייבן דעם נפש פונעם קינד און אים נישט צעברעכן חס ושלום.

וואס איז דער ציל פון א מוסד?

טייערע מחנכים, דער ציל פון א מוסד איז: צו לערנען מיט די קינדער די הייליגע תורה, זיי אויסלערנען אז עס איז דא א באשעפער אויף דער וועלט, און אריינלייגן אין זיי איידלקייט, יראת שמים, קדושה און מדות טובות.

עס איז וויכטיג אז מחנכים זאלן כסדר דערמאנען דעם אייבערשטן נאמען, כדי עס זאל אריינגיין אין די קינדער און 'שם שמים' זאל ווערן שגור בפהם; די קינדער זאלן זיך אויסלערנען צו דערמאנען דעם אייבערשטן ביי יעדע זאך. למשל, ווען א מחנה וויל אויסרימען די קינדער ווי גוט זיי קענען, זאל ער נישט זאגן בלויז: "עטץ קענטס זייער גוט", נאר ער זאל פארדעם צוליגן: "ברוך השם אז עטץ קענטס זייער גוט". אזוי אויך דארף מען זען דורכאויס דעם טאג כסדר צו דערמאנען ווערטער פונעם אייבערשטן, ווי למשל: "מיטן

אייבערשטנס הילף", "דער אייבערשטער וועט העלפן", און דאס גלייכן.

דער ציל פון נישט וויכטיגע לימודים

מחנכות פרעגן: אין שולע לערנט מען דאך פארשידענע לימודים וואס זענען נישט באמת וויכטיג פארן לעבן, פארוואס פעלט עס אויס צו לערנען?

דער ענטפער דערויף איז: עס איז טאקע ריכטיג אז נישט אלע לימודים וואס מען לערנט אין שולע זענען וויכטיג פארן לעבן, אבער כדי מען זאל קענען אויסלערנען פאר די קינדער אז עס איז דא א באשעפער, און אריינלייגן אין זיי איידלקייט, יראת שמים, קדושה און מדות טובות, מוז מען האבן אן אנגעפילטע טאג מיט פארשידענע לימודים. די אלע לימודים וואס זענען נישט אזוי וויכטיג, זענען מיטלען ווי אזוי אנצופילן דעם טאג, כדי מען זאל דורך דעם קענען אריינפלעכטן די וויכטיגע זאכן, ווי ווערטער פון אמונה, אויפבויען די קינדער און זיי געבן גוטע ווערטער.

לאמיר נעמען אלס ביישפיל דעם לימוד פון רעכענען. רעכענען איז א וויכטיגע לימוד און עס איז א גוטע זאך אויב מען קען רעכענען, אבער מען קען אויך זיין א אידישע מאמע אפילו אויב מען קען נישט אזוי גוט רעכענען. פון דעסט וועגן דארף מען עס לערנען געהעריג, כדי מען זאל דערביי קענען אריינפלעכטן וויכטיגע זאכן: דעם אייבערשטן, אויפבויען די קינדער, און זיי אויסלערנען וואס עס איז ריכטיג צו טון און וואס נישט.

אויב א קינד רופט זיך אן אינמיטן רעכענען: "איך בין נישט אינטערעסירט

צו לערנען רעכענען, פארוואס דארף מען עס קענען?" דארף מען קודם געדענקען אז ווען א קינד רופט זיך אזוי אן אינמיטן פתה, איז דאס א באווייז אז דאס קינד דארף פשוט אביסל אויפמערקזאמקייט, און דאס דינט אלס א דערמאנונג פארן מחנכת איר צו געבן גוטע ווערטער.

אבער נאכדעם קומט א רייע מיט וויכטיגע לימודים וואס מען דארף אויסלערנען דאס קינד; מען דארף איר לערנען אז מען טאר נישט אריין שרייען אינמיטן פתה, ווייל דאס איז נישט קיין דרך ארץ.

אויך דארף מען געבן א גאנצע שמועס איבער דעם ענין, אז מען טוט נישט אין לעבן נאר וואס מען איז אינטערעסירט. זאגט פאר די קינדער: וועלכע מאמע האט דען גאר שטארק 'ליב' צו טון אירע היים ארבעט, ווי קאכן נאכטמאל, וואשן וועש און מסדר זיין די בעטן יעדן טאג באזונדער? אבער דאך טוט מען עס, ווייל מען דארף טון אין לעבן דאס וואס איז וויכטיג. די זעלבע זאך איז אין א מוסד: אויב א לערערין הייסט זיך אויפן פלאץ און אויסהערן א געוויסע לימוד, איז דאס יעצט די ריכטיגע זאך צו טון, און מען דארף עס טון אפילו אויב מען האט נישט קיין חשק אדער געדולד דערצו.

עס קומט אויס, אז פון די נישט וויכטיגע לימודים קומען צומאל ארויס ספעציעלע און גאר וויכטיגע יסודות וואס די קינדער וועלן מיט נעמען פאר זייער גאנץ לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה און סיעתא דשמיא, אמן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תולדות,

כ"ו מר-חשוון, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

ערשטנס - קלאפ זיך נישט; דאס אז

דו ווילסט ערליכע קינדער, דו זאגסט די

בריוו פון הינד

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פארוואס זאלן די קינדער זיין גוט, אז איך בין א גארנישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיעורים און בריוו.

דער ראש ישיבה שליט"א האט מיר געשריבן [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו] א שטיק צייט צוריק אז איך זאל בעטן דעם אייבערשטן פאר

יישר כח

תפילת השל"ה און דו ביסט מתפלל אויף אידיש פאר גוטע קינדער - דאס ווייזט אז דו ביסט יא גוט און דו ווילסט זיין גוט, מאך זיך נישט אוועק.

מוהרא"ש האט געשריבן קרוב צו הונדערט טויזנט בריוו, אין יעדע בריוו וואס מוהרא"ש שרייבט עצות און סגולות פאר גוטע ערליכע קינדער - קומט מוהרא"ש אלץ צוריק אז די שליסל איז תפלה והתבודדות.

מוהרא"ש דערציילט, ווען די הייליגע צוויי ברידער, דער הייליגער רבי ר' אלימלך פון ליזענסק און דער הייליגער רבי ר' זושא זכותם יגן עלינו זענען געגאנגען גלות ליידן, האבן זיי געטראפן אין איינע פון די דערפער א קינד, זיי האבן געזען אויף דעם קינד אז ער האט א הייליגע נשמה, זיי האבן געזען א שטארקע ליכטיגקייט רוט אויף אים, זיי האבן געפרעגט דעם קינד וואו ער וואוינט, זיי האבן גענוואלט זען דעם טאטן, אים גאקוקן ווי אזוי ער האט זוכה געווען אראפ צו ברענגען אזא הייליגע נשמה, זיי האבן געזען דעם איד, א פשוטער איד וואס דאווענט דריי מאל א טאג די דריי תפלות מיט מנין, און לערנט שיעורים פסדרן, זיי האבן זיך זייער געוואונדערט ווי קומט צו אזא פשוטער איד אזא הייליג קינד.

זיי האבן געפרעגט און געפרעגט, ביז די ווייב האט געזען ווי זיי עקשנען זיך, האט זי געזאגט אז יעדן שבת אינדערפרי ביי די זמירות, ביי ברוך השם יום יום ווען איר מאן קומט אן צו די ווערטער: "וּזְכַנּוּ לְרֵאוֹת בָּנִים וּבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת" - וויינט ער, עס רינט אים טרערן פון די אויגן,

ער זאגט איבער די ווערטער אן א שיעור מאל, ביז ער פאלט פון די כחות, אזוי חזרט זיך איבער יעדן שבת; האבן די צוויי הייליגע ברידער געזאגט, יעצט פארשטייען זיי ווי קומט אזא הייליג קינד צו אזעלכע פשוטע עלטערן, דורך תפלה; דער קינד איז אויסגעוואקסן דער צדיק רבי דוד לעלובער זכותו יגן עלינו. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באצייט זיך:
ווי אזוי איז מען זוכה צו ערליכע קינדער?

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נח, כ"ו תשרי, שנת תשפ"ה לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, קרית ברסלב
האסט מיר געפרעגט ווי אזוי דו קענסט זוכה זיין צו ערליכע קינדער; דער ענטפער איז - זאלסט יעדן טאג אוועק געבן אפאר מינוט התבודדות אויף דעם.

מאך זיך א קביעות צו בעטן יעדן טאג פינף מינוט נאר אויף ערליכע דורות. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח): "מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות", עס איז געווען א כהן זייער אן ערליכער איד וואס האט געהאט צען קינדער - זעקס זין און פיר טעכטער, "ובכל יום יום היה מתפלל ומשתטח

ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכער", ער פלעגט זיך יעדן טאג אראפנווארפן אויף דער ערד וויינען און בעטן דעם אייבערשטן, אז אלע זיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן; "אמרו לא יצתה אותה שנה ולא שנית ולא שלישית, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אתו כהן עמהם. לא נכנס אתו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אתו כהן לבית עולמו", ביז ער האט זוכה געווען ארויף צו גיין קיין ארץ ישראל מיט אלע זיינע קינדער צוזאמען מיט עזרא הסופר, און אלע זיינע קינדער זענען געווארן כהנים גדולים אין בית המקדש, און דער כהן האט זוכה געווען צו קינדער און אייניקלעך וואס אלע פון זיי האבן געטון די עבודה אינעם בית המקדש; זעט מען פון דעם אז תפלה איז די עצה זוכה זיין צו ערליכע קינדער. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים].

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויצא, שנת תשפ"ה)

חינוך אפטיילונג אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך פון דער ראש ישיבה שליט"א אויף קול ברסלב
דרוקט: 1-2-4-2
- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
חייוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370